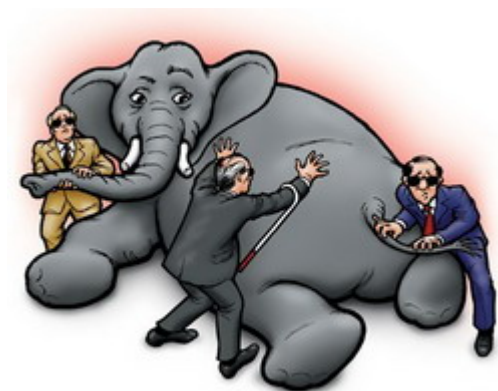

Слепците, слонът и зоологическата градина

Крис Найт

*Крис Найт координира съдържанието на bethinking.org на *Universities and Colleges Christian Fellowship (UCCF)*.*

Традиционната история за слепците и слона

Историята за слепца и слона е доста популярна, но има един по-малко познат разказ за слепецът в паралелна вселена, който посетил зоологическата градина. Тази история е далеч по-интересна и, смея да твърдя, много по-поучителна.

За тези, които не са чували традиционната история за слепца и слона, ето я отново [1]:

Шест слепци срещнат слон – макар, че как са разбрали, че това е слон самата история не казва. Първият докосва хобота му и казва, че

слонът е като палма. Вторият пипа слона от страни и казва, че той е като шкурка. Третият хваща опашката и казва, че слонът е като късо въже. Всеки се докосва до различна част от слона [2] и е убеден, че неговото обяснение е правилно и че другите грешат. Никой от тях не разбира, че всички те докосват само една част от тялото на слона и че нито едно от техните обяснения не е пълно.

По същия начин, поне така се твърди, различните религии влизат в достояние с отделни части от ‘Бога’, но не разбират че всяка от тях е само част от пълната истина.

Историята за слепците и зоологическата градина в нов вариант

Ето една алтернативна версия на историята, която за мен отразява много по-истинно стремежа на човек да познае Бога.

Шест слепци [3] търсят слон, за да разберат как изглежда той. И така, те отиват в зоокъта [4] и се разделят, за да изследват животните, с които се срещат по пътя. Първият отива при първото животно, което среща – камила, която посетителите могат да пояздят. Той решава, че това е слон. След обстойно изследване решава, че слоновете са космати същества с две гърбици, лош дъх и дълги задни крака. Вторият слепец подминава слона, пренебрегвайки Браиловия надпис до него. Веднага след това той се натъква на щраус и решава, че това е слон, който има пера, два крака и доста опасен клюн. Третият и четвъртият мъж имат подобни безплодни срещи с други животни. Петият спира пред клетката на слона и без да забелязва нищо друго около себе си, поради увеличението до краен предел iPod, решава че слонът е като замък с четири колони, подкрепящи стени с висящи на тях щитове и две копия, стърчащи напред от двете страни на голям кух маркуч, който сигурно се използва за разпръскване на врага с водна струя.

След малко последният слепец също достига клетката на слона, след като се е консултирал с Браиловите надписи в зоокъта и е питал един познат разпоредител, за да се убеди, че е наистина на правилното място. Пристъпвайки внимателно около слона, той си казва: “Как ли изглежда този слон?” За негово удивление, чува отговор: “Ако наистина искаш да знаеш, ще ти покажа.” Внезапно той проглежда и може да види целия слон. Той и слонът захващат разговор за това какво мисли слонът за зоокъта, за посетителите и околната среда. Спират едва когато идва времето да затварят зоологическата градина. Докато трае разговора, човекът се стреми да запомни всичките характерни черти на слона.

В автобуса обратно той се среща със своите приятели и разбира, че те имат различни и странни идеи за това как изглежда слона, но никой от тях не знае истината. Слепецът им разказва за срещата си със слона – не само как се е чувствал, но че една такава среща с този слон може буквално да отвори очите и ушите им и да им разкрие вътрешния свят на слона. Някои му повярват и се връщат в зоопарка, за да могат сами да се срещнат със слона. Другите го игнорират и продължават да слушат своя iPod. Трети решават, че се е побъркал.

Поуката от историята [5]

Повечето слепци изобщо не срещат слона – въпреки знаците и разпоредителите в зоопарка, които са там, за да напътстват посетителите. От тези, които го намират, единият достига до ограничено разбиране за слона – удоволствията и грижите на света не му позволяват да чуе думите на слона. Само един човек наистина среща слона и е в състояние да чуе онова, което слонът иска да му открие.

В търсенето на Бога, хората обикалят пипнешком наоколо, опитвайки се да познаят онова, което не могат сами да достигнат. Наистина, мнозина попадат в напълно погрешни места, като пренебрегват знаците сочещи към единствения истинен Бог, а други са твърде заети да се разсеят от сивотата на ежедневието с различни удоволствия и дейности. Различните интерпретации на хората за Бога не са непременно аспекти от истината, а описания на напълно различни неща – не на слон, а на камила или на щраус.

[1] Историята се среща в много разновидности и има будистка, хиндуистка, ислямска и яинска версии. През 19 в. американският поет Джон Годфри Сакс (1816 – 1887) я превръща в стихотворение и вероятно точно тази версия е най-известна днес. Може да я намерите [тук](#).

[2] Американският карикатурист Сам Грос добавя нов детайл към историята – още един слепец, който се натъква на малка купчина пръст до слона и заключава, че слонът е мек и влажен (и може би миризлив).

[3] Може би тук трябва да използвам термина “хора с увредено зрение”, но заради паралела с предишната история се придържам към политически некоректния термин, за което се извинявам.

[4] За наше щастие, този зоокът е доста небрежен по отношение на мерките за безопасност, затова слепците имат почти свободен достъп до животните.

[5] Обърнете внимание, че тази илюстрация е създадена в отговор на традиционната история и интерпретацията на историята на слепеца и слона. Тя не е сама по себе си алегория. Повечето детайли нямат значение и могат да бъдат адаптирани според слушателите. Важно е централното послание в нея.

© Крис Найт. Статията е преведена и използвана с разрешението на автора от уебсайта на Universities and Colleges Christian Fellowship (UCCF), <http://www.bethinking.org>.